

Od tame k svjetlu

Za svećenika sam zaređen 1951. godine, kad su mi bile dvadeset i tri godine. No 1977. godine obratio sam se Gospodinu Isusu Kristu i otad mu služim u istome mjestu u kojem sam dvadeset i šest godina bio rimokatolički svećenik. Moje je obraćenje dozrijevalo polako, korak po korak, tijekom mnogo godina i jedno je od onih golemih čuda kakva može učiniti samo Bog.

Kao svećenik, čvrsto sam nakanio do svoje smrti biti predanim sinom rimskoga pape. Bio sam potpuno uvjeren u to da je on Petrov nasljednik, vidljiva Glava cjelokupne Crkve i zamjenik Isusa Krista na Zemlji.



Prijevarni znaci i čudesa

Rimokatolička crkva je više usredotočena na Mariju negoli na Krista. Isto je važno i za moj život. Uvijek iznova pozivao sam ljude na to da mole svetu kronicu (jednolično ponavljanje molitava, uglavnom upućenih Mariji) i marljivo širio poruke s različitih mjesta Marijinih ukazanja. Danas, kad čitam Bibliju, znam da ta ukazanja i čudesa koja se tijekom njih događaju nisu ništa drugo doli očitovanja iz kraljevstva tame, koja zavode milijune duša i drže ih dalje od istine.

Apostol Pavao je unaprijed navijestio da će doći "Bezakonik", čiji je dolazak po djelovanju *Sotoninu sa svom silom i znamenjima i lažnim čudesima, i sa svim nepravednim zavaravanjem u onima koji propadaju jer nisu prihvatili ljubav istine da bi se spasili. I zbog toga će im Bog poslati djelotvornu zabludu da vjeruju laž:*

da budu osuđeni svi oni koji nisu povjerovali istini, nego su uživali u nepravедnosti (2. Solunjanima 2,9-12). Na jednom drugom mjestu Pavao je napisao da se sâm *Sotona preobražava u anđela svjetla* (2. Korinćanima 11,14).

Ja sam u tom sustavu bio odgojen i obrazovan i samo sam površno poznao Sveto pismo. U stvari, temelj mojeg studija teologije bila je ljudska filozofija, a ne Božja riječ. Sâm sam bio zaveden i zavedio sam druge (2. Timoteju 3,13).

Napukli zdenci

Bio sam tako fanatičan i toliko predan naučavanjima katekizma Katoličke crkve da sam jednoga dana čak spalio “protestantsku” Bibliju, zato što nije imala službeno dopuštenje Vatikana, takozvani “Imprimatur”.

Ali sva moja odanost tom naučavanju i moja vjera u rimokatoličku organizaciju nije me mogla spriječiti u tome da budem potpuno nezadovoljan. Ispunjavao sam sakramente i oslanjao se na njih, ali mi je nedostajao onaj najveći dar koji Bog želi dati čovjeku, naime spoznaja da me Bog prihvatio jer su moji grijesi jedanput zauvijek oprosteni na Golgoti. Kao što to veli Božja riječ: *Opravdani, dakle, vjerom, mir imamo s Bogom po Gospodinu našem, Isusu Kristu, po kome vjerom imamo i pristup u ovu milost u kojoj stojimo i dičimo se u nadi slave Božje* (Rimljanima 5,1.2).

Strašno sam se bojao smrti i Božjega suda. Moja me religija poticala na to da Božje prihvaćanje zadobijem “zaslužnim djelima”, kao što su misa, sakramenti, krunica, ispovijed, samokažnjavanje i slično. No, usprkos svemu tome, imao sam snažan i zastrašujuć osjećaj da sam izgubljen. Usprkos svojoj teološkoj izobrazbi, nisam poznao jednostavan i otvoren put spasenja putem milosti. Sakramenti su bili kao napukli zdenci koji mi nisu mogli dati živu vodu, koju je moja duša žurno trebala.

Poziv na mom srcu

Šezdesetih godina prošlog stoljeća počeo sam se zanimati za ekumenski pokret. Naravno, moja velika nada bila je da će taj

pokret “odvojenu braću” dovesti do toga da priznaju rimokatoličku “Glavu” Crkve. Oni su trebali uvidjeti da po Isusovoj volji papa treba biti Nadpastir svih ovaca i da će se u poslušnosti papi ispuniti Božja želja da bude *jedno* stado i *jedan* pastir.

Kako bih mogao raditi u pogledu toga, morao sam najprije saznati kako, uopće, razmišljaju kršćani koji su odvojeni od Rima. Stoga sam počeo pratiti evanđeoske radijske i televizijske programe. Osobito su mi ostale u sjećanju jutarnje propovijedi jednog njemačkog evanđeoskog kršćanina, Wenera Heukelbacha, koji su bili odašiljani na Radio Luxemburgu. Svaki od njih završavao bi strastvenim nagovorom: “Upravo ti trebaš Isusa!” Za mene je taj čovjek, jednostavno, bio samo predstavnik jedne sekte, krivovjerac, ali me njegov poziv uvjerio da je u središtu njegove poruke Isus. *Zaista, zaista, kažem vam: Onaj tko u mene vjeruje, ima život vječni* (Ivan 6,47).

Svjetlo Svetog pisma

Jednoga dana u kolovozu 1975. godine, dok sam prolazio nekom ulicom u Firenci, ugledao sam evanđeosku knjižaru. Ušao sam u nju i htio malo razgledati što nude. Naslov jedne knjige pogodio me kao munja: *Rimokatolički nauk u svjetlu Biblije*. Kupio sam jedan primjerak, ali nije da sam se zbog tog štiva odmah obratio. Nije bilo jednostavno jednim udarcem odstraniti sve lažne nauke koji su bili ukorijenjeni duboko u mojem razumu., ali Sveti Duh je davao da u moj zamračen razum malo-pomalo prodire svjetlo istine.

Usljedile su još dvije godine nesigurnosti, oklijevanja i traganja. Jedino je Božjoj riječi, koja je pravi mač Duha, konačno uspjelo raskinuti sve lance zablude koja me tolike godine držala u okovima, *jer milošću ste spašeni po vjeri; i to nije od vas: Božji je to dar; ne po djelima, da se ne bi tko hvastao* (Efežanima 2,8-9). *Vjeruj u Gospodina Isusa Krista i bit ćeš spašen ti i tvoj dom* (Djela apostolska 16,31). *A ovo je to svjedočanstvo: Bog nam je dao život vječni, i taj život je u njegovu Sinu* (1. Ivanova 5,11).

Bog mi je darovao Svjetlo istine, sigurnost spasenja, oslobođenje od svih mojih strahova i, k tome, radost zemaljske obitelji, ta-

ko što mi je za ženu i pomoćnicu dao jednu sestru u vjeri i povjerio nam dvoje djece.

Je li se Rimokatolička crkva promijenila?

Danas mnogi evanđeoski kršćani misle da su se vremena promijenila i da je sada moguće ući u dijalog i zajedno s Rimokatoličkom crkvom postići jedinstvo svih kršćana. Koje li đavolske prijekove! Nauci (doktrine) te crkve nisu se nimalo promijenili. Ne, ona je svojim prijašnjim krivovjerjima dodala nova krivovjerja i osobito radi na tome da u jedno poveže sve druge religije. Primjerice, u pogledu budizma Drugi vatikanski sabor u dokumentu "Nostra Aetate", u drugom članku, govori: "U budizmu se, već prema njegovim različitim oblicima, priznaje korjenita nedostatnost ovoga promjenjivoga svijeta te se naučava put kojim će ljudi pobožno i s pouzdanjem postići bilo stanje savršenog oslobođenja ili će uspjeti, svojim vlastitim snagama ili višnjom pomoći, doprijeti do vrhunskog rasvjetljenja. ... Katolička Crkva ne odbacuje ništa što u tim religijama (nekršćanskim) ima istinita i sveta" (*Bilanca Koncila*, René Laurentin, Kršćanska sadašnjost, Zagreb 1971.).

Stoga nam je danas iznimno važno pokoriti se opomeni Božje riječi: *Nemojte biti neprimjereno ujarmljeni s nevjernicima: jer što zajedničkoga ima pravednost s bezakonjem? i kakvo zajedništvo ima svjetlo s tamom? A kakvu slogu ima Krist s Belijalom? ili kakav udio ima vjernik s nevjernikom? Kakav sporazum ima hram Božji s idolima? Jer vi ste hram Boga živoga; kao što reče Bog: "Prebivat ću u njima i u njima hoditi; i bit ću njihov Bog, a oni će biti moj narod."* "Stoga iziđite iz njihove sredine i budite odvojeni," govori Gospodin, "i ništa nečisto ne dotičite; i ja ću vas primiti i bit ću vam Otac, a vi ćete biti moji sinovi i kćeri", govori Gospodin Svevladar (2. Korinćanima 6,14-18).

Kao djeca svjetla hodite

Kada se osvrnem na mnoge godine koje sam proživio pod silom laži i zablude, s potpunom radošću mogu zahvaliti svom nebeskom Ocu što me oslobodio od vlasti tame i uveo u kraljevstvo svog lju-



bljenog Sina. *Jer nekoć ste bili tama, a sada ste svjetlo u Gospodinu: kao djeca svjetla hodite* (Efežanima 5,8).

Nakon svog obraćenja Salvatore Gargiulo je mnogo godina bio djelatan za svoga Gospodina na otoku Sorrento u Italiji. Od jeseni 2002. godine sa svojom obitelji preselio je u zapadni dio Švicarske. Neustrašivo i neumorno pronosio je Evanđelje u

osobnim susretima s ljudima i putem svojih propovijedi. Velika mu je želja bila dosegnuti izgubljene te upozoravati vjernike na zablude posljednjih vremena i boriti se za onakvu vjeru kakva nam je *jedanput zauvijek predana* u Svetom pismu (Judina poslanica 3b).

U ožujku 2008. godine – netom što je izišao iz kuće i pošao na susret s drugim kršćanima, kako bi s njima slavio Boga – Gospodin ga je pozvao u vječnu domovinu.